

ÚŘAD PRO TECHNICKOU NORMALIZACI,
METROLOGII A STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ

V Praze dne: 10. května 2017
Č. j.: 04046/1100/2017/002

ROZHODNUTÍ

Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „úřad“), jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), **rozhodl** v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o žádosti žadatele

XX

kterou obdržel dne 4. 5. 2017, **takto:**

Žádost se odmítá.

Odůvodnění:

Dne 4. 5. 2017 obdržel úřad elektronicky žádost, ve které žadatel uvádí: „*v návaznosti na zveřejnění Výzvy č. 6/2017 k předkládání žádostí o poskytnutí podpory v rámci Národního programu Životní prostředí „Dešťovka“, ve které je jasně uvedeno, že musí být dodrženy požadavky dle ČSN EN 1717 a ČSN 75 5409 (bod 3.2.8), bych Vás rád požádal o poskytnutí těchto norem v rámci zákona č. 106/1999 Sb.*“. Dále žadatel uvedl, že „*Nárok na poskytnutí norem opírám o soudní rozsudky v tomto ohledu přijaté, z nichž plyne mimo jiné např.: že pokud právní předpis stanoví povinnost postupovat podle technické normy (ČSN, ČSN EN), musí být tato technická norma bezplatně veřejně přístupná. Technické normy, podle kterých vzniká povinnost postupovat, v souladu s právním předpisem musí být bezplatně veřejně přístupné.*“

K uplatněné žádosti o poskytnutí plného znění výše uvedených technických norem je třeba uvést, že platná právní úprava, tj. zejména § 5 odst. 6 a 8 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 22/1997 Sb.“), a vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 486/2008 Sb., kterou se stanoví odborné činnosti související se zabezpečením vydávání a řádné distribuce českých technických norem a úplata za jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, (pokud zvláštní zákon nestanoví jinak) neumožňuje udělit výjimku v případě vznesení požadavku, který by vedl k přímému bezplatnému získání přístupu k technickým normám. Citovaná ustanovení jsou speciální vůči zákonu č. 106/1999 Sb. a zakládají důvod pro omezení poskytnutí informace.

Z výše uvedeného vyplývá, že na žadatelem požadované technické normy je třeba uplatnit výše uvedenou právní úpravu § 5 odst. 6 a 8 zákona č. 22/1997 Sb., a vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 486/2008 Sb., kterou se stanoví odborné činnosti související se zabezpečením vydávání a řádné distribuce českých technických norem a úplata za jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, která neumožňuje bezplatný přístup k technickým normám.

K tomu je vhodné pro úplnost doplnit, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č.j.: 11 A 3/2014 – 82 (který byl vydán v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu, vydaným pod spisovou značkou 1 As 162/2014, a na který se žadatel zřejmě odvolává), kterým bylo ÚNMZ uloženo, aby „poskytl žalobci plné znění všech technických norem ČSN, ČSN EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a právní předpisy vydané k jeho provedení (technické normy ve stavebnictví)“, nebylo zpochybněno postavení výše uvedených ustanovení zákona č. 22/1997 Sb. jako speciálních vůči zákonu č. 106/1999 Sb. Nejvyšší správní soud a následně Městský soud v Praze judikovaly možnost bezplatného přístupu k technickým normám na základě ustanovení § 5 odst. 8 zákona č. 22/1997 Sb. ve spojení s ustanovením § 196 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Uvedené ustanovení § 196 odst. 2 stavebního zákona [které znělo: „Pokud tento zákon nebo jiný právní předpis vydaný k jeho provedení stanoví povinnost postupovat podle technické normy (ČSN, ČSN EN), musí být tato technická norma bezplatně veřejně přístupná.“] bylo právě tím zvláštním zákonem, umožňujícím výjimku z nemožnosti bezplatného přístupu k technickým normám, předvídaným v ustanovení § 5 odst. 8 zákona č. 22/1997 Sb.

Uvedený rozsudek se netýkal všech technických norem, ale pouze těch, které jsou závazné podle stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů.

Zde je ovšem ještě třeba uvést, že ustanovení § 196 odst. 2 bylo ze stavebního zákona vypuštěno, a to zákonem č. 91/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s účinností od 15. dubna 2016. Výše uvedený rozsudek byl tudíž vydán za odlišného právního stavu a v dnešní době již nemůže být v něm uvedená argumentace uplatněna.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona 106/1999 Sb. podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu průmyslu a obchodu, Na Františku 32, 110 15 Praha 1, prostřednictvím Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, Biskupský dvůr 1148/5, 110 00 Praha 1 do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.